

N:o 156.

Ank. till Riksd. kansli den 15 maj 1908, kl. 2 e. m.

*Utlåtande, i fråga om det under riksstatens nionde hufvudtitel
uppförda anslaget till rese- och traktamentspenningar.*

(I. A.)

I den till Riksdagen den 14 januari innevarande år aflåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Kungl. Maj:t under nionde hufvudtiteln i punkten 16 föreslagit Riksdagen att höja förslagsanslaget till rese- och traktamentspenningar från 70,000 kronor till 100,000 kronor, eller med 30,000 kronor.

I detta ärende har departementschefen till statsrådsprotokollet för jordbruksärenden den 13 sistlidna januari anfört följande:

»På sätt protokollet öfver jordbruksärenden för den 31 sistlidne december utvisar, har jag för afsikt att förelägga Eders Kungl. Maj:t förslag till lag om ändrad lydelse af 35 § i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet. De ifrågasatta ändringarna i nämnda lagrum afse hufvudsakligen att bereda nämndeman, som biträder vid vägsyn eller efterbesiktning, ersättning för resekostnaden att utgå enligt gällande resereglemente. Denna ersättning har föreslagits skola bestridas till hälften ur vederbörande vägkassa och till andra hälften af statsmedel.

Vid framläggande förstnämnda dag inför Eders Kungl. Maj:t af berörda lagförslag anförde jag, att jag hade för afsikt att för beredande

Bih. till Riksd. Prot. 1908. 4 Saml. 1 Afd. 92 Häft. (N:is 156, 157.) 1

af medel till gäldande af statens andel uti ifrågavarande resekostnadsersättning hemställa om erforderlig höjning i nionde hufvudtitelns anslag till rese- och traktamentspenningar; och jag anhåller nu att få vidare yttra mig i denna fråga.

I den underdåniga skrifvelse af den 10 juni 1907, hvori kammarkollegium och statskontoret afgifvit utlåtande i fråga om godtgörelse åt nämndemän för biträde vid vägsyner, hafva ämbetsverken anført, att ämbetsverken i brist af närmare uppgifter från orterna visserligen icke vore i tillfälle att framlägga någon tillförlitlig beräkning af ungefärliga totalbeloppet af nämndemännens resekostnadsersättning vid sådana syner, men att, med ledning af tillgängliga uppgifter uti förevarande afseende från två län, af ämbetsverken antagits, att den årliga ersättningen i medeltal för hela riket skulle betinga omkring 60 öre för kilometer. Då längden af de allmänna vägarna i riket uppginge till omkring 58,000 kilometer*, skulle utgiften för hela riket komma att uppgå till cirka 35,000 kronor årligen. Med hänsyn till den inträdda ökningen af väglängden och de stora afstånden i de norra länen torde dock enligt ämbetsverkens åsikt beloppet böra höjas till åtminstone 40,000 kronor, däraf 20,000 kronor skulle komma på statsverkets del.

I denna ämbetsverkens beräkning har emellertid icke ingått resekostnaden för nämndemännens biträde vid efterbesiktning, enär enligt ämbetsverkens uppfattning godtgörelse till nämndeman vid denna i gällande väglag icke omförmälda förrättning icke borde utgå. Då enligt det förslag till lag om ändrad lydelse af 35 § i lagen den 23 oktober 1891 angående väghållningsbesvärets utgörande på landet, jag låtit utarbeta, jämväl efterbesiktning föreskrifvits skola äga rum och ersättning äfven för dylik förrättning föreslagits skola utgå till därvid tjänstgörande nämndemän, synes det af ämbetsverken beräknade beloppet af statsverkets utgift för ändamålet böra höjas något, jag har tänkt mig till 30,000 kronor.

Nionde hufvudtitelns anslag till rese- och traktamentspenningar, hvarifrån, på sätt jag redan anmärkt, ifrågavarande kostnad torde böra gäldas och som är förslagsanslag, höjdes år 1906 från 31,639 kronor med 38,361 kronor till 70,000 kronor. Utgifterna från anslaget hafva åren 1901—1906 uppgått till följande belopp:

* Uppgiften afser år 1900. År 1906 uppgick sammanlagda längden af de allmänna vägarne till omkring 59,500 kilometer.

år 1901	kronor	72,639: 59
» 1902	»	76,498: 56
» 1903	»	69,750: 83
» 1904	»	71,255: 61
» 1905	»	79,826: 29
» 1906	»	72,218: 78.»

Då detta anslag sålunda under de senare åren mer än fullt tagits i anspråk för därmed afsedt ändamål och då anledning ej förefunnnes att antaga, att någon minskning i beloppet af de från anslaget nu utgående utgifterna i framtiden komme att inträda, hemställde departementschefen om ifrågavarande förslags framställande för Riksdagen.

Enligt hvad utskottet i punkt 17 af utlåtandet n:o 10 angående regleringen af utgifterna under riksstatens nionde hufvudtitel anmält, skulle utskottet framdeles under Riksdagen afgifva yttrande öfver denna framställning.

Såsom af statsrådsprotokollet framgår, är ifrågavarande framställning föranledd af det af Kungl. Maj:t för Riksdagen framlagda förslaget till sådana ändringar i § 35 af lagen den 23 oktober 1891, angående väghållningsbesvärets utgörande å landet, att nämndeman, som biträder vid vägsyn eller efterbesiktning, komme att beredas ersättning för resekostnaden. Kungl. Maj:ts berörda förslag är emellertid af Riksdagen antaget med den afvikelse, att de formliga efterbesiktningarna icke gjorts obligatoriska. Vid sådant förhållande torde summan af de ersättningar, som skola utbetalas till nämndemän för biträde vid vägsyner och efterbesiktningar, komma att nedgå och följaktligen den af Kungl. Maj:t nu äskade anslagsförhöjningen kunna i någon mån minskas. Men då ifrågavarande anslag äfven sedan det för år 1906 höjdes blifvit öfverskridet och med hänsyn till att anslaget är af förslagsanslags natur, har utskottet icke ansett sig böra frångå det af Kungl. Maj:t i förevarande afseende föreslagna belopp och hemställer alltså,

*Utskottets
yttrande.*

att Riksdagen må höja det å nionde hufvudtiteln uppförda förslagsanslaget till rese- och traktamentspenningar från 70,000 kronor till 100,000 kronor, eller med 30,000 kronor.

Stockholm den 15 maj 1908.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.